

İşte Bu Yüzden

– YuReKiKLiMi · 25 Ocak 2013

Bir zamanlar
Yüreğin ağlamasına
Kırmızı
Damlasına saydamdır derlerdi..

Oysa
Aşklar kırık kalemlerden,
Sancıları siyah mürekkeplerden dökülüyor..

Ben yalnızlığın rengini hep siyah bilirdim..

Yanılmamışım.

Bugün
Kirpiklerimden dökülenler,
Fırtına mağduru yelkenlilerdir.

Alabora gecelerin yıldızı, kangren ellerin teri olmuyor.

Aşk mı ?

Gözlerimin objektifi bile ayar tutmuyor bu okyanusa.

Her yıldız sadece rüyada kayar,
Ama gönül çeşmesi hep en yüksek tepeden akarmış..

Gerçek şu ki,
Bugün kuru bir yaprak bile daha ıslak dalından...

Bahar kokan elde olsam da,
İmlasız ustanın yağmur dilinde,
Hüzün burcundan bir demet olurum ışsızsa kalp..

İşte bu yüzden

Ne vakit

Ađlasa gökyüzü

Kucağıma düşer düşler, gözümdeki yaş söz olur.

Sonrası malum

Dilime bulutlar yıkılır,

Bir türlü söyleyemem yine rüzgarımın yönünü...

Bir zamanlar

Güneşe koştuğum ogünler,

Güven duvarlarıma merdiven gerekmezdi..

Kelebeklerimi sadece zaman sobeleyebilirdi..

Martı kadar çığırtkan,

Bir vapur kadar gürdü sevinç seslerim.

Ne bir fırtına sabahımı uçurabilir,

Ne de bir kasırğa bahçemi talan edebilirdi..

Oysa

Şimdi öyle mi ?

Buzun eridiđi kadehte anoson kokuyorum.

Köşeli bir bardakta dudak izine,

Keman tınısında notanın gölgesine yaslanmak varmış bu gece..

Çok şey var aslında da,

Neyse

Dün bugüne borçlu değildi neticede..

Benimkisi

Tarumar yılların yorgunluğuna not düşürmek,

Silik izlerin ayak izine numara vermektir belkide..

Sadece numara vermektir.

Bülent KAYA
İSTANBUL - 23/01/2013